31995R1768

L 173/14 URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI 25.7.1995

UREDBA KOMISIJE (ES) št. 1768/95

z dne 24. julija 1995

o izvajanju pravil o kmetijski izjemi, predvideni v členu 14(3) Uredbe Sveta (ES) št. 2100/94 o žlahtniteljskih pravicah v Skupnosti

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 2100/94 z dne 27. julija 1994 o žlahtniteljskih pravicah v Skupnosti (temeljna uredba) [1] in zlasti člena 14(3) Uredbe,

ker člen 14 temeljne uredbe določa odstopanje od žlahtniteljske pravice v Skupnosti za zaščito kmetijske pridelave (kmetijska izjema);

ker so pogoji, ki veljajo za to odstopanje in za zaščito legitimnih interesov žlahtnitelja in kmeta, postavljeni v izvedbenih pravilih, na podlagi meril, ki jih določa člen 14(3) temeljne uredbe;

ker ta uredba vzpostavlja te pogoje tako, da podrobno določa dolžnosti kmetov, predelovalcev in imetnikov, ki izvirajo iz prej navedenih meril;

ker se te dolžnosti nanašajo predvsem na plačilo, s strani kmetov, primernega nadomestila imetniku za uporabo odstopanja, na prenesene informacije, na zaščito identitete pridelanega proizvoda, ki gre na predelavo in pride iz predelave, pa tudi na spremljanje tega, kako se upoštevajo določbe o odstopanju;

ker je nared tudi opredelitev „malih kmetov“, ki imetniku ne plačujejo nadomestila za uporabo odstopanja, zlasti glede kmetov, ki pridelujejo nekatere krmne rastline in krompir;

ker bo Komisija po vsej Skupnosti temeljito nadzirala učinek opredelitve „malih kmetov“, kakor jo določa temeljna uredba, zlasti glede posledic neuporabe in – pri krompirju – največje velikosti območja, v zvezi z vlogo nadomestil, kakor so opredeljena v členu 5(3) te uredbe, in po potrebi predlagala ali ukrepala, zato da bi po vsej Skupnosti uvedla jasno spoštovanje razmerja med uporabo licenčnega semenskega materiala in materiala, ki je proizvod na podlagi odstopanja, predvidenega v členu 14 temeljne uredbe;

ker še ni mogoče oceniti, v kolikšnem obsegu se uporablja primerljivo odstopanje po zdaj veljavni zakonodaji držav članic, v povezavi z vsotami, ki se zaračunajo za licenčno pridelavo semenskega materiala sort, zavarovanih s prej navedeno zakonodajo držav članic;

ker Komisija zdaj ne more pravilno določiti, v obsegu diskrecije, ki preostane zakonodajalcu Skupnosti po členu 14(3) temeljne uredbe, ravni primernega nadomestila, ki mora biti znatno nižje od vsote, zahtevane za licenčno pridelavo semenskega materiala;

ker mora biti začetna višina, pa tudi sistem poznejših prilagoditev čimprej določen, najpozneje pa 1. julija 1997;

ker razen tega ta uredba želi podrobneje določiti povezavo med žlahtniteljsko pravico v Skupnosti in pravicami, ki izhajajo iz člena 14 temeljne uredbe na eni strani in pooblastili, ki se priznajo kmetu in njegovemu kmetijskemu gospodarstvu na drugi strani;

ker bi bilo treba pojasniti posledice neizpolnjevanja obveznosti, ki izhajajo iz zadevnih predpisov;

ker se je posvetovalo z Upravnim svetom;

ker so določbe, predvidene s to uredbo, v skladu z mnenjem Stalnega odbora za žlahtniteljske pravice,

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE 1

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Področje uporabe

1. Ta uredba določa pravila o pogojih, ki urejajo odstopanje, predvideno v členu 14(1) temeljne uredbe.

[1] UL 227, 1.9.1994, str. 1.

2. Pogoji veljajo za pravice imetnika in njihovo uresničevanje, za obveznosti imetnika in njihovo izpolnjevanje v smislu člena 13(1) temeljne uredbe, pa tudi za pooblastilo kmeta in njegovo uporabo ter obveznosti kmeta in njihovo izpolnjevanje v takem obsegu, kolikor te pravice, pooblastila in obveznosti izhajajo iz določb člena 14 temeljne uredbe. Veljajo tudi za druge v skladu s pravicami, pooblastili in obveznostmi, ki izhajajo iz določb člena 14(3) temeljne uredbe.

3. Razen če ni drugače določeno v tej uredbi, so podrobnosti, ki se nanašajo na uresničevanje pravic, uporabo pooblastil ali izpolnjevanje obveznosti urejene s pravom države članice, vključno z mednarodnim zasebnim pravom, v kateri je kmetovo kmetijsko gospodarstvo, na katero se nanaša odstopanje.

Člen 2

Zaščita interesov

1. Pogoje iz člena 1 izvajata oba, imetnik, ki predstavlja žlahtnitelja, in kmet, tako da ščitita zakonite interese drug drugega.

2. Za zakonite interese se šteje, da niso zaščiteni, če je eden ali več interesov stvar navzkrižnih vplivov, ne da bi se upoštevale potrebe po vzpostavitvi ustreznega ravnotežja med vsemi interesi ali potrebe po sorazmernosti med namenom zadevnega pogoja in dejanskim učinkom njegove izvedbe.

POGLAVJE 2

IMETNIK IN KMET

Člen 3

Imetnik

1. Pravice in obveznosti imetnika, ki izhajajo iz določb člena 14 temeljne uredbe, kakor je opredeljeno v tej uredbi, razen pravice o že izmerljivem plačilu primernega nadomestila iz člena 5, se ne morejo prenesti na druge. Vendar so vključene v pravice in obveznosti, ki so v zvezi s prenosom žlahtniteljske pravice v Skupnosti skladno z določbami člena 23 temeljne uredbe.

2. Pravice iz odstavka 1 lahko uveljavljajo posamezni imetniki, skupina več imetnikov ali organizacija imetnikov, ki je ustanovljena v Skupnosti na ravni Skupnosti ter na nacionalni, regionalni in lokalni ravni. Organizacija imetnikov lahko deluje samo za svoje člane in samo za tiste člane, ki so organizacijo pisno pooblastili, da jih zastopa. Deluje po enem ali več svojih predstavnikih ali revizorjih, ki so akreditirani pri njej, v okviru njihovih pooblastil.

3. Predstavnik imetnika ali organizacije imetnikov, pa tudi akreditirani revizor ima:

(a) stalno prebivališče, ali sedež, ali poslovalnico na ozemlju Skupnosti; in

(b) pisno pooblastilo imetnika ali organizacije; in

(c) dokazila za pogoje, ki so določeni v (a) in (b), bodisi kot informacije, ki jih imetniki objavijo ali pa naslovijo na organizacije kmetov, bodisi kako drugače, in na zahtevo pokaže kopijo pisnega pooblastila, ki je navedeno pod (b), kateremu koli kmetu, pri katerem uveljavlja pravice.

Člen 4

Kmet

1. Pooblastila in obveznosti kmeta, ki izhajajo iz določb člena 14 temeljne uredbe, kakor je določeno v tej uredbi ali določbah, sprejetih v skladu s to uredbo, se ne morejo prenesti na druge. Vendar pa so vsebovani v pravicah in obveznostih v zvezi s prenosom kmetijskega gospodarstva kmeta, razen če glede na obveznost plačila primernega nadomestila iz člena 5 ni drugače določeno v listini o prenosu kmetijskega gospodarstva. Prenos pooblastil in obveznosti se izvede hkrati s prenosom kmetijskega gospodarstva.

2. „Lastno kmetijsko gospodarstvo“ v smislu člena 14(1) temeljne uredbe je katero koli kmetijsko gospodarstvo ali del kmetijskega gospodarstva, ki ga kmet dejansko uporablja za pridelavo rastlin in je njegova last ali jo kako drugače upravlja na lastno odgovornost in za svoj lastni račun, še zlasti če gre za zakup. Prodaja kmetijskega gospodarstva ali dela kmetijskega gospodarstva, zato da ga izkoriščajo drugi, se šteje kot prenos v smislu odstavka 1.

3. Za osebo ali osebe, ki jim tako kmetijsko gospodarstvo pripada kot lastnina v času, ko se zahteva izpolnitev obveznosti, se šteje, da so kmetje, razen če ne predložijo dokazov, da je kmet neka druga oseba, ki mora izpolniti obveznost v skladu z določbami odstavkov 1 in 2.

POGLAVJE 3

NADOMESTILO

Člen 5

Višina nadomestila

1. Višina primernega nadomestila, ki ga je treba plačati imetniku v skladu s četrto alineo člena 14(3) temeljne uredbe, je lahko predmet pogodbe med imetnikom in zadevnim kmetom.

2. Kjer taka pogodba ni sklenjena ali ni uporabna, je višina nadomestila primerno nižja od vsote, zahtevane za licenčno pridelavo semenskega materiala najnižje kategorije, ki izpolnjuje pogoje za uradno potrjevanje iste sorte na istem območju.

Če ni licenčne pridelave semenskega materiala take sorte na območju, na katerem je kmetijsko gospodarstvo kmeta, in če ni enotne višine prej opredeljene vsote po vsej Skupnosti, je višina nadomestila primerno nižja od vsote, ki je običajno vključena za gornje namene v ceno, za katero se na tem območju prodaja semenski material najnižje kategorije, ki izpolnjuje pogoje za uradno potrjevanje te sorte ob postavki, da ni višja od prej navedene vsote, zahtevane na območju, na katerem se prideluje ta semenski material.

3. Šteje se, da je višina nadomestila primerno nižja v smislu četrte alinee člena 14(3) temeljne uredbe, kakor je določeno v odstavku 2 tega člena, če ne presega tiste, ki je potrebna za uveljavitev ali stabilizacijo, v smislu ekonomskega dejavnika, ki določa obseg uporabe odstopanja, primernega uravnoteženega razmerja med uporabo licenčnega semenskega materiala in saditvijo proizvoda takih sort, za katere velja žlahtniteljska pravica v Skupnosti. Takšno razmerje se šteje, da je primerno uravnoteženo, če zagotavlja, da imetnik v glavnem dobi zakonito nadomestilo za celotno uporabo svoje sorte.

Člen 6

Individualna obveznost plačila

1. Brez poseganja v določbe odstavka 2 postane individualna obveznost kmeta, da plača primerno nadomestilo, veljavna v času, ko se dejansko uporablja proizvod za razmnoževanje na polju.

Imetnik lahko določi dan in način plačila. Vendar pa ne določi dneva plačila, ki je predhoden dnevu, na katerega začne veljati obveznost.

2. V primeru žlahtniteljske pravice v Skupnosti, ki je priznana v skladu s členom 116 temeljne uredbe, postane individualna obveznost kmeta, ki se upravičeno sklicuje na določbe druge alinee člena 116(4) temeljne uredbe, veljavna takrat, ko dejansko uporabi proizvod za razmnoževanje na polju po 30. juniju 2001.

Člen 7

Mali kmeti

1. Površina, na kateri se pridelujejo rastline v smislu tretje alinee člena 14(3) temeljne uredbe, je tista, ki je bila uporabljena za redno predelavo in žetev. Še posebno velja, da gozdne površine, stalni pašniki, ki so zasnovani za več kakor pet let, stalne naravne zelene površine in asimilirani primeri, kakršne določa Stalni odbor za žlahtniteljske pravice, niso površine, na katerih se pridelujejo rastline.

2. Površine na kmetijskem gospodarstvu kmeta, na katerih so rasle rastline, vendar so zemljišča začasno ali stalno v prahi v tržnem letu, ki se začne 1. julija in konča 30. junija naslednje koledarsko leto („tržno leto“), v katerem zapade plačilo za nadomestilo, veljajo za površine, na katerih se še vedno pridelujejo rastline, če Skupnost ali država članica podeli subvencije ali nadomestila za zemljišča v prahi.

3. Brez poseganja v določbe iz prve podalinee tretje alinee člena 14(3) temeljne uredbe velja, da so mali kmetje pri drugih vrstah rastlin (druga podalinea tretje alinee člena 14(3) temeljne uredbe) kmetje, ki

(a) pri krmnih rastlinah, ki spadajo pod drugo navedeno določbo: ne glede na površino, na kateri pridelujejo druge rastline kakor krmne, ne pridelujejo krmnih rastlin v obdobju, ki ni daljše od petih let, na površini, ki je večja od površine, na kateri bi lahko pridelali letino 92 ton žita;

(b) pri krompirju: ne glede na površino, na kateri pridelujejo druge rastline kakor krompir, ne pridelujejo krompirja na površini, večji od tiste, ki bi zadostovala, da bi pridelali letino 185 ton krompirja.

4. Površine iz odstavkov 1, 2 in 3 se izračunajo za ozemlje vsake države članice,

— pri vrstah rastlin, za katere velja Uredba Sveta (EGS) št. 1765/92 [1], in pri krmnih rastlinah razen tistih, za katere določbe te uredbe že veljajo, zlasti člena 3 in 4 Uredbe, ali določbe, ki so sprejete v skladu z navedeno uredbo, in

— pri krompirju na temelju povprečnega pridelka na hektar, kakor je določen v zadevni državi članici, v skladu s statističnimi informacijami na podlagi Uredbe Sveta (EGS) št. 959/93 [2] v zvezi s statističnimi podatki, ki jih države članice priskrbijo za proizvode razen žita.

5. V primeru spora mora kmet, ki zatrjuje, da je „mali kmet“, dokazati, da izpolnjuje zahteve za to kategorijo kmetov. Vendar pa zahtev za „malega proizvajalca“, v smislu člena 8(1) in (2) Uredbe Sveta (EGS) št. 1765/92, ne uporabljajo v ta namen, razen če imetnik ne privoli v nasprotno.

POGLAVJE 4

INFORMACIJE

Člen 8

Informacije, ki jih zagotovi kmet

1. Podrobnosti o zadevnih informacijah, ki jih kmet zagotovi imetniku v skladu s šesto alineo člena 14(3) temeljne uredbe, so lahko predmet pogodbe med imetnikom in kmetom.

2. Kjer taka pogodba ni sklenjena ali ni uporabljiva, mora kmet na zahtevo imetnika, brez poseganja v informacijske zahteve po zakonodaji Skupnosti ali po zakonodaji držav članic, imetniku predložiti bistvene informacije. Kot bistvene veljajo naslednje informacije:

(a) ime kmeta, stalno prebivališče in naslov njegovega kmetijskega gospodarstva;

(b) dejstvo, ali je kmet uporabil pridelani proizvod, ki pripada eni ali več sortam imetnika, in ga posadil na polju ali poljih svojega kmetijskega gospodarstva;

(c) če je kmet to storil, koliko pridelanega proizvoda, ki pripada sorti ali sortam, je uporabil v skladu s členom 14(1) temeljne uredbe,

(d) pod istim pogojem ime in naslov osebe ali oseb, ki so mu opravile storitev predelave pridelanega proizvoda za sajenje;

(e) če se informacije, pridobljene pod (b), (c) ali (d), ne dajo potrditi v skladu z določbami člena 14, koliko licenčnega semenskega materiala takih sort je bilo uporabljenega, pa tudi ime in naslov dobavitelja ali dobaviteljev teh materialov; in

(f) pri kmetu, ki se sklicuje na določbe druge alinee člena 116(4) temeljne uredbe, ali je že uporabil tako sorto v namen iz člena 14(1) temeljne uredbe brez plačila nadomestila in, če je tako, kdaj.

3. Informacije po odstavkih 2(b), (c), (d) in (e) se nanašajo na tekoče tržno leto in na eno ali več od treh preteklih tržnih let, za katera kmet še ni dal na razpolago bistvenih informacij na zahtevo imetnika v skladu z določbami odstavkov 4 in 5.

Vendar pa prvo tržno leto, na katero se informacije nanašajo, ni predhodno tistemu, v katerem so se prvič pojavile zahteve po informacijah v zvezi s sorto ali sortami in kmetom ali alternativno, v katerem je kmet dobil semenski material za zadevno sorto ali sorte, če so bile istočasno opremljene vsaj z informacijami o vložitvi prijave za žlahtniteljsko pravico v Skupnosti ali o podelitvi take pravice, pa tudi o možnih pogojih, ki se nanašajo na uporabo tega semenskega materiala.

Pri sortah, ki jih ureja člen 116 temeljne uredbe, in ob upoštevanju kmetov, ki so upravičeni, da se sklicujejo na določbe druge alinee člena 116(4) temeljne uredbe, je prvo tržno leto 2001/02.

4. V zahtevi imetnik navede svoje ime in naslov, sorto ali sorte, v zvezi s katerimi hoče podatke, pa tudi sklicevanje ali sklicevanja na zadevne pravice ali žlahtniteljske pravice Skupnosti. Če kmet tako zahteva, mora biti zahteva v pisni obliki, priložijo se dokazi o posesti. Brez poseganja v določbe odstavka 5 je zahteva naslovljena neposredno na zadevnega kmeta.

[1] UL L 181, 1.7.1992, str. 12.
[2] UL L 98, 24.4.1993, str. 1.

5. Če zahteva ni naslovljena neposredno na zadevnega kmeta, se šteje, da ustreza določbam tretjega stavka odstavka 4, če je poslana kmetom prek naslednjih organov ali oseb po njihovem predhodnem soglasju:

— prek organizacij kmetov ali zadrug glede vseh kmetov, ki so člani take organizacije ali zadruge, ali

— prek predelovalcev glede vseh kmetov, katerim so opravili storitev predelave zadevnega pridelanega proizvoda za sajenje v tekočem tržnem letu in v treh predhodnih tržnih letih, z začetkom v tržnem letu, kakor je opredeljeno v odstavku 3, ali

— prek dobaviteljev licenčnega semenskega materiala sorte imetnika glede vseh kmetov, katerim so dobavili tak semenski material v tekočem tržnem letu in v treh predhodnih tržnih letih, z začetkom v tržnem letu iz odstavka 3.

6. Za zahtevo v skladu z določbami odstavka 5 ni potrebna navedba posameznih kmetov. Zadevni kmetje lahko pooblastijo organizacije, zadruge, predelovalce ali dobavitelje, da posredujejo zahtevane informacije imetniku.

Člen 9

Informacije, ki jih zagotovi predelovalec

1. Podrobnosti o zadevnih informacijah, ki naj bi jih imetniku zagotovil predelovalec v skladu s šesto alineo člena 14(3) temeljne uredbe, so lahko predmet pogodbe med imetnikom in zadevnim predelovalcem.

2. Kjer taka pogodba ni sklenjena ali ni uporabljiva, mora predelovalec, brez poseganja v informacijske zahteve po drugi zakonodaji Skupnosti ali po zakonodaji držav članic, na zahtevo imetnika temu dati izjavo o bistvenih informacijah. Kot bistvene veljajo naslednje informacije:

(a) ime predelovalca, stalno prebivališče ter ime in naslov njegovega obrata;

(b) dejstvo, ali je predelovalec opravil storitev predelave pridelanega proizvoda, ki pripada eni ali več sortam imetnika, za sajenje, ko je sorta ali so sorte prijavljene ali kako drugače znane predelovalcu;

(c) če je predelovalec opravil tako storitev, količina pridelanega proizvoda, pripadajočega sorti ali sortam, ki jih je predelovalec dodelal za sajenje, in celotna količina, ki izhaja iz te predelave;

(d) datumi in kraji predelave iz (c); in

(e) ime in naslov osebe ali oseb, ki jim je opravil storitve predelave iz (c), in zadevne količine.

3. Informacije po odstavkih 2(b), (c), (d) in (e) se nanašajo na tekoče tržno leto in na enega ali več od treh predhodnih tržnih let, za katera imetnik še ni naredil predhodnega zahtevka v skladu z določbami odstavkov 4 in 5; vendar pa je prvo tržno leto, na katero se informacije nanašajo, tisto leto, v katerem je bil narejen prvi od takih zahtevkov glede sorte ali sort in zadevnega predelovalca.

4. Določbe člena 8(4) se uporabljajo smiselno.

5. Za zahtevo, ki ni neposredno naslovljena na zadevnega predelovalca, velja, da ustreza določbam tretjega stavka člena 8(4), če je poslana predelovalcem prek naslednjih organov ali oseb z njihovim predhodnim soglasjem:

— prek organizacij predelovalcev v Skupnosti, ki so ustanovljeni na ravni Skupnosti ter na nacionalni, regionalni ali lokalni ravni glede vseh predelovalcev, ki so člani take organizacije ali so v njej zastopani,

— prek kmetov glede vseh predelovalcev, ki so kmetom opravili storitev predelave zadevnega pridelanega proizvoda za sajenje v tekočem tržnem letu in v treh predhodnih tržnih letih, z začetkom v tržnem letu, kakor je opredeljeno v odstavku 3.

6. Za zahtevo v skladu z določbami odstavka 5 ni potrebna navedba posameznih predelovalcev. Predelovalci lahko pooblastijo organizacije ali kmete, da posredujejo zahtevane informacije imetniku.

Člen 10

Informacije, ki jih zagotovi imetnik

1. Informacije, ki jih kmetu zagotovi imetnik v skladu s četrto alineo člena 14(3) temeljne uredbe, so lahko predmet pogodbe med kmetom in zadevnim imetnikom.

2. Kadar taka pogodba ni bila sklenjena ali ni uporabljiva, mora imetnik, brez poseganja v informacijske zahteve po drugi zakonodaji Skupnosti ali po zakonodaji držav članic, na zahtevo kmeta, od katerega je imetnik zahteval plačilo nadomestila iz člena 5, zagotoviti kmetu bistvene informacije. Kot bistvene veljajo naslednje informacije:

— vsota, ki je zaračunana za licenčno pridelavo semenskega materiala najnižje kategorije, primernega za uradno potrjevanje iste sorte na območju, na katerem je kmetijsko gospodarstvo kmeta, ali

— če ni bilo licenčne pridelave semenskega materiala na območju, kjer je kmetijsko gospodarstvo kmeta, in če navedena vsota ni enotna po vsej Skupnosti, vsota, ki je običajno vključena za zgoraj navedeni namen v ceno, za katero se prodaja semenski material najnižje kategorije, ki je kvalificiran za uradno potrjevanje tiste sorte na tem območju, pa tudi prej opredeljena vsota, ki se zaračuna na območju, na katerem je bil pridelan tak semenski material.

Člen 11

Informacije, ki jih zagotovijo uradni organi

1. Zahteva po informacijah o dejanski uporabi materiala s sajenjem dejanskih vrst ali sort ali o rezultatih take uporabe, ki jo imetnik naslovi na uradni organ, mora biti v pisni obliki. V tej zahtevi imetnik navede svoje ime in naslov, sorto ali sorte, glede katerih želi pridobiti informacije in vrsto informacije, ki jo išče. Za svoje kmetijsko gospodarstvo predloži tudi dokaze.

2. Uradni organ lahko, brez poseganja v določbe člena 12, zadrži zahtevane informacije samo, če

— ni vpleten v nadzorovanje kmetijske pridelave, ali

— če ne sme, v skladu s predpisi Skupnosti ali predpisi držav članic, ki urejajo splošno prosto presojo glede dejavnosti uradnih organov, takih informacij priskrbeti imetnikom, ali

— če po svoji presoji skladno z zakonodajo Skupnosti ali zakonodajo držav članic, v skladu s katero so bile informacije zbrane, zadrži take informacije, ali

— če zahtevane informacije niso ali niso več dosegljive, ali

— če informacije niso dosegljive pri običajnem izvajanju nalog uradnega organa, ali

— če so informacije dosegljive samo z dodatno obremenitvijo ali stroški, ali

— če se informacije nanašajo na material, ki ne pripada imetnikovim sortam.

Zadevni uradni organi obvestijo Komisijo o načinu, po katerem izvajajo prosto presojo iz tretje alinee zgoraj.

3. Pri zagotavljanju informacij uradni organ ne dela razlik med imetniki. Uradni organ lahko zahtevane informacije zagotovi tako, da ima imetnik na voljo kopije, narejene iz dokumentov, ki vsebujejo dodatne informacije za material, pripadajoč imetnikovim sortam, če se zagotovi, da je odstranjena kakršna koli možnost identifikacije posameznikov, ki so zaščiteni po določbah člena 12.

4. Če se uradni organ odloči, da zadrži zahtevane informacije, o tem obvesti imetnika v pisni obliki in navede razlog za svojo odločitev.

Člen 12

Zaščita osebnih podatkov

1. Za katero koli osebo, ki zagotovi ali sprejema informacije v skladu z določbami členov 8, 9, 10 ali 11, v zvezi z osebnimi podatki veljajo predpisi Skupnosti ali predpisi držav članic o zaščiti posameznikov glede obdelave in prostega pretoka osebnih podatkov.

2. Katera koli oseba, ki prejema informacije po določbah člena 8, 9, 10 ali 11, teh informacij ne posreduje drugi osebi brez vnaprejšnje privolitve osebe, ki je informacije zagotovila, ali jih uporabi za katerikoli drug namen kakor za uresničevanje žlahtniteljske pravice v Skupnosti ali za uporabo pooblastila, predvidenega v členu 14 temeljne uredbe.

POGLAVJE 5

DRUGE OBVEZNOSTI

Člen 13

Obveznosti pri predelavi zunaj kmetovega kmetijskega gospodarstva

1. Brez poseganja v omejitve, ki so jih države članice lahko vzpostavile v skladu z drugo alineo člena 14(3) temeljne uredbe, pridelek sorte, za katero velja žlahtniteljska pravica v Skupnosti, ne bo odstranjen s kmetijskega gospodarstva, kjer je bil pridobljen, zaradi predelave za sajenje brez predhodnega privoljenja imetnika, razen če je kmet:

(a) izvedel primerne ukrepe, s katerimi je zagotovil, da je pridelek, ki prihaja na predelavo, enak tistemu, ki je rezultat predelave; in

(b) zagotovil, da je dejansko predelavo zagotovil predelovalec, ki izvaja storitve predelave pridelka za sajenje, ki je:

— bil registriran po predpisih zadevne države članice, sprejetih na podlagi javnega interesa, ali se je kmetu zavezal, da bo o tej dejavnosti, če to zadeva sorte, ki jih ureja žlahtniteljska pravica v Skupnosti, obvestil pristojni organ, ki ga je ustanovil, določil ali pooblastil v državi članici za ta namen uradni organ ali organizacija imetnikov, kmetov ali predelovalcev, za naknadno vključitev na seznam, ki ga sestavi opredeljeni pristojni organ, in

— se je kmetu zavezal, da bo izvedel primerne ukrepe, s katerimi bo zagotovil, da je pridelek, ki prihaja na predelavo, enak proizvodu, ki je rezultat predelave.

2. Za uvrstitev na seznam predelovalcev, kakor je opredeljen v odstavku 1, lahko države članice določijo zahteve za usposobljenost, ki jih morajo zadovoljiti predelovalci.

3. Registri in seznami iz odstavka 1 so objavljeni ali na razpolago organizacijam imetnikov, kmetov in predelovalcev.

4. Seznami iz odstavka 1 se sestavijo najpozneje do 1. julija 1997.

POGLAVJE 6

NADZOR, KI GA OPRAVLJA IMETNIK

Člen 14

Nadzor kmetov

1. Da bi imetnik lahko nadzoroval izpolnjevanje določb člena 14 temeljne uredbe, kakor je opredeljeno v tej uredbi, če gre za izpolnjevanje obveznosti kmeta, bo ta na zahtevo imetnika:

(a) zagotovil dokaze, ki potrjujejo njegove izjave o informacijah po členu 8, s predložitvijo veljavnih bistvenih dokumentov, kakršni so računi, rabljene oznake ali katero koli drugo primerno sredstvo v skladu s členom 13(1)(a) glede:

— opravljanja storitev katere koli tretje osebe za predelavo pridelka imetnikove sorte za sajenje ali

— v primeru člena 8(2)(e) dobavo semenskega materiala imetnikove sorte,

ali z dovolitvijo uporabe zemljišča in objektov za skladiščenje;

(b) dal na voljo dokaz, ki je zahtevan po členu 4(3) ali 7(5).

2. Brez poseganja v druge predpise Skupnosti ali predpise držav članic se od kmetov zahteva, da vsak tak dokument ali sredstvo iz odstavka 1 hranijo vsaj za obdobje, ki je določeno v členu 8(3), pod pogojem, da so pri rabljenih oznakah informacije, ki so spremljale semenski material iz drugega pododstavka člena 8(3), vsebovale nasvet za hranjenje oznak, ki se nanašajo na ta material.

Člen 15

Nadzor predelovalcev

1. Da bi imetnik lahko nadzoroval izpolnjevanje določb člena 14 temeljne uredbe, kakor je opredeljeno v tej uredbi, če gre za izpolnjevanje obveznosti predelovalca, bo predelovalec na imetnikovo zahtevo zagotovil dokaze, ki potrjujejo njegove informacije v skladu s členom 9, tako da bo predložil veljavne bistvene dokumente, kakršni so računi, sredstva, primerna za identifikacijo materiala, ali katero koli drugo primerno sredstvo, na primer tisto, ki se zahteva v skladu z drugo alineo člena 13(1)(b), ali vzorci predelanega materiala v zvezi z njegovim opravljanjem storitev kmetom za predelavo pridelka imetnikove sorte za sajenje, ali tako da bo dovolil ogled predelovalnih ali skladiščnih objektov.

2. Brez poseganja v druge predpise Skupnosti ali predpise držav članic se od predelovalcev zahteva, da hranijo katerikoli tak dokument ali sredstvo iz odstavka 1 za čas, opredeljen v členu 9(3).

Člen 16

Način nadzora

1. Nadzor izvaja imetnik. Lahko si zagotovi pomoč organizacij kmetov, predelovalcev, zadrug ali drugih združenj kmetijskih skupnosti.

2. Pogoji, ki veljajo za metode nadzora, določene v sporazumih med organizacijami imetnikov in kmetov ali predelovalcev, ki so ustanovljeni v Skupnosti na skupnostni, nacionalni, regionalni ali lokalni ravni, so uporabljeni kot smernice, če je o teh dogovorih Komisija pisno uradno obveščena prek pooblaščenih predstavnikov zadevnih organizacij in če so objavljeni v „Uradnem listu“, ki ga izdaja Urad Skupnosti za sorte rastlin.

POGLAVJE 7

KRŠITVE IN CIVILNOPRAVNE TOŽBE

Člen 17

Kršitve

Imetnik se lahko sklicuje na pravice, ki jih vsebuje žlahtniteljska pravica v Skupnosti, proti osebi, ki krši katere koli od pogojev ali omejitev v navezi z odstopanjem v skladu s členom 14 temeljne uredbe, kakor je opredeljeno v tej uredbi.

Člen 18

Posebne civilnopravne tožbe

1. Imetnik lahko osebo iz člena 17 toži zaradi neizpolnjevanja obveznosti v skladu s členom 14(3) temeljne uredbe, kakor je določeno v tej uredbi.

2. Če taka oseba vedno znova in namenoma ne izpolnjuje svojih obveznosti v skladu s četrto alineo člena 14(3) temeljne uredbe v zvezi z eno ali več sortami istega imetnika, je kot obvezno nadomestilo imetniku za vsako nadaljnjo škodo v skladu s členom 94(2) temeljne uredbe mišljen vsaj pavšal, izračunan na osnovi štirikratne povprečne vsote, ki se zaračuna za licenčno pridelavo ustrezne količine semenskega materiala zavarovanih sort rastlin na istem območju, brez poseganja v nadomestilo katere koli višje škode.

POGLAVJE 8

KONČNE DOLOČBE

Člen 19

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati z dnem objave v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 24. julija 1995

Za Komisijo

Franz FISCHLER

Član Komisije